

yaşamın
içinden



ACILAR EĞİTİM OLDU!

17 Ağustos'ta Gölcük - İzmit - Adapazarı üçgeninde ağırlıklı olarak yaşanan deprem sonrasında 2. Cumhuriyetçi birilerinin önderliğindeki medya **Silahlı Kuvvetler**'den başlayarak 75 yılını bitirmiş, **Cumhuriyet**'in tüm kurum ve kuruluşlarını tuz buz etmeye çalışıyordu.

İkinci Cumhuriyetçi bir kısım medyanın Silahlı Kuvvetlere yönelik hırçın tavrını 28 Şubat süreci ile bitişik önyargısı şeklinde bir kenara koyup, **genel olarak siyasi otoritenin, iktidarın enkaz altında kaldığını** afet bölgesine giden herkes kabul ediyordu.

Adapazarı'nda, İzmit'te, Yalova'da devlet yoktu. Yiğınlarla karmakarışık hatta miyadı gecik, küpürü kesik, çoğu kullanılmış ilaç karmaşası stadyumlarda; kolilerde **vicdanlarını rahatlatmak isteyen insanlarca** gönderilmiş bekliyordu.

Ecza deposu çalışanları, eczane çalışanları, Türkiye'nin tüm bölgelerinde bireysel sorumlulukları ve insan yüreklerinin heyecanlarıyla gelen eczacılar bu ilaç karmaşasını düzenlemeye, olmayan sağlık hizmetine akılcı bir yol açmaya çalıştılar.

İstanbul'dan, Ankara'dan, İzmir'den, Zonguldak'tan Türkiye'nin her yerinden koşup gidenler **17 Ağustos 1999'da** yaşanan felaketten çok şey öğrendiler.

Türkiye'nin artçı depremlerle sarsıldığı, okulların açıldığı günlerde İstan-



bul'da yaşanan deprem sonucu okulların yeniden tatile girdiği ve ardından yapılan eczacı odası genel kurulları sonucu göreve gelen İzmir **Eczacı Odası'nın yeni Yönetim**

Kurulu olağan haller dışında sağlık hizmetlerini gündemine alıp, değerlendiren Türkiye bu acıyı bir daha yaşadı.

DAHA ÜÇ AY DOLMADAN

17 Ağustos'ta yaşananlar tüm acılarıyla sürüp giderken **12 Kasım Cuma** günü akşamı **Düzce** yıkıldı.

Her ne kadar Cuma günü akşamının ilerleyen saatlerinde resmi söylemlerle **"İlk belirlemelere göre kayıp sayısı"** açıklanamıyorsa da, daha aradan **üç ay** olmadan ve **Sakarya, Kocaeli, Yalova'da** yaşananlar her gün kamuoyuna sergilenirken, medya birden bire siyasi otoritenin, devletin hazırlıklı, **dört dörtlük** olduğuna karar verdi. Doğaldır



Yaşamın İçinden

medya bu! Devletin hazırlıklı olup olmadığını daha sonraya bırakıp İzmir'e dönelim.

CUMARTESİ SABAHİ

İZMİR

12 Kasım Cuma günü akşama doğru Düzce depreminde görüntülü yayın organlarınca kayıpların sürekli arttığı duyurulunca, İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu 13 Kasım Cumartesi sabahı 07:00 den itibaren büro çalışmasına başladı.

AYNI YANLIŞLAR

YAŞANMASIN !

Deprem Kriz masası ile yapılan görüşmeler sonucu bölgede gereksinmesi duyulan tetanoz aşısı, değişik farmasötik formlarda antibiyotik ve analjezik ilaçların temin edilebilmesi için eczacılara duyurulması, katkıda bulunan eczacıların katkı bedellerinin ecza depolarınca tahsil edilerek, ilaçların ise katkıda bulunanların isim listesi ile İzmir Eczacı Odası'na gönderilmesi ecza depolarına fakslanan yazı ile istendi.

Yine İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu tarafından yerel radyo ve televizyonların katkısı ile eczacılara yapılan duyuruda saat 19:00'dan itibaren katılabilecek üyelerin İzmir Eczacı Odası'nda bulunması çağrısı yapıldı.

Bu arada hava koşulları nedeniyle bölgede gereksinmesi duyulan battaniyelerin, temin edilebilmesi için, İzmir Eczacı Odası mali kaynaklarıyla Uşak'ta bulunan battaniye üreticileriyle bağlantı kurulup, beş yüz adet battaniye sağlandı.

13 KASIM 1999

Saat :19 : 00

İzmir Eczacı Odası üyelerinin katkısıyla sürdürülen ve gün boyunca ecza depolarınca teslim edilen ilaçlar saat: 19:00 'dan itibaren İzmir Eczacı Odası bürosuna gelen eczacılar tarafından farmakolojik olarak tasnif edilmeye ve grublandırılarak yeniden kolilenmeye başlandı.

Saat 01:00 'de tamamlanan çalışma ile kamyonla yüklenen ilaç kolilerinin Düzce'ye teslimini ise İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu Üyesi Orhan Uslu büyük bir özveri ile üstleniyordu.

Yüklenen ilaç kolileriyle hazır olan kamyonla binen Ec. Orhan Uslu'ya ilaçları Düzce'de askeri yetkililere teslim etme önerisi Uslu tarafından "Cuntacı mısınız?" diye gülerек yanıtlanıyordu.

ÖNCE UŞAK, SONRA

DÜZCE

İzmir Eczacı Odası'nın önünden saat: 01: 30'da uğurlanan ilaç yardımı yüklü kamyon sabaha karşı Uşak'a varıyor, battaniye üreticileri tarafından karşılanıp, İzmir Eczacı Odası'nın başışı





olan battaniyeleri de yükleyip, **Düzce'ye** doğru yoluna devam ediyordu.

ECZ. USLU'NUN FERYADI : BANA CUNTAYI BULUN

İzmir Eczacı Odası yardımlarını taşıyan kamyon **14 Kasım Pazar** günü öğleye doğru **Düzce'ye** ulaşıyor, ve **Ecz. Orhan Uslu Düzce Kriz Masası'nda** ne bir ilgili, ne de bir yetkili bulabiliyordu.

İzmir ile sürdürdüğü telefon bağlantısında **Kaynaşlı'da** ilaç sıkıntısının bildirildiği **Ecz. Uslu'ya** aktarılıyor, yardım kamyonu **Kaynaşlı'ya** yöneliyordu.

Düzce'de yaşanan karmaşanın ben-

zerini **Kaynaşlı'da** da saptayan **Ecz. Orhan Uslu** kamyonu **Kaynaşlı'da** konuşlanmış **askeri birliğin** önüne çektiyor, **birlik komutanının** sahip çıkması ile ilaçlar sivillere de hizmet veren **revire** indiriliyor, battaniyeler ise önce **askeri depoya** indirilip, **askerler** tarafından depremzedelere dağıtılıyordu.

Adapazarı depreminde yaşananlar **Düzce** depreminde pekişirken, İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu istenirse de yaşanması zorunlu afetlerde etkin ve işlevsel görev alabilecek **Acil Durum Çalışma Grubu'nu** oluşturdu. **Çalışma Grubu'nun** yaşanan acılarla alınan eğitimi geleceğe yönelik değerlendirmeleri sürüyor.

Sağ yanım üstüne yıkıldım. Eğik kırık bir dal gibi. Başım da hep bir ayaz hali. Duman yedim, kül yuttum; genzim yanık.

Bir homurtu, bir uğultu taşıyorum. Taşınıyorum.

Kendimden memnun değilim.

Memnunuyetsizlik o kadar yalın ki memnun olabilecek hiç birşeyimiz kalmamış gibi. Şeylerimizi, neyerimizi kaybetmişiz. Orta yerimizden ayrılmışız gibi.

Beyinlerimiz hücre yığınları enkazı gibi,

kalplerimiz taştan atıklar, bedenlerimiz iskelet.

Duygularımızı hangi çöplükte bıraktık.

Yaşamın bu seyrinden, konforlarımızı yüklediğimiz rutinlerimizden sıkıldım.

Kendimden ve hiçbirşeyden memnun değilim.

Öfkenin ve memnuniyetsizliğin başka bir şeye - NEYE?- dönüştüğünü görmek istiyorum.

Sorun küçük bir soru işareti.

Sorun hayatın içindeki koca bir ünlem.

Gerçekten derdimizi hangi dağa söylemeli.

C.Esra ÖZDAĞ